

PAASTUAJA V PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js 43:16-21)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand, kes tegi tee läbi mere ja raja võimsate vete üle, kes lasi vankritel ja hobustel, väel ja vägevatel meestel edasi minna. Nad lamavad seal ega tõuse enam, nad on hääbunud, kustunud otsekui taht. Ärge tuletage meelde möödunut ja ärge pange tähele seda, mis ennemuiste on sündinud. Sest vaata, mina loon midagi uut – see juba tärkab, kas te ei pane seda tähele. Ma sillutan tee läbi kõrbe ja raja üle kõnnumaa. Siis austavad mind metsloomad – šaakalid ja jaanalinnud, sest kõrbes saab olema küllalt vett ja kõnnumaal jõgesid selleks, et joota mu äravalitud rahvast. Ning rahvas, kelle ma olen loonud, kuulutab mu kirkusest.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 126:1-2ab. 2cd 4. 5.6. R:3)

R: Issand on meile suuri asju teinud.

Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid,
siis olime kõik otsekui unenägijad.

Siis oli meie suu täis naeru
ja meie keelel oli hõiskamist.

R:

Siis öeldi paganarahvaste seas:

Issand on neile suuri asju teinud.

Issand, lase tagasi pöörduda meie vangidel
nagu veeojadel lõunamaal.

R:

Kes silmaveega külvavad,
lõikavad hõiskamisega.

Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab,
see tuleb ja hõiskab, kandes viljavihke.

R:

(Teine lugemine Fi 3:8-14)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, kõike, mis mulle oli kasuks, pean ma kahjuks selle tunnetuse kõrval, mis on mulle osaks saanud Jeesuses Kristuses, minu Issandas, ja mis on tõusnud ülemaks kõigest. Tema pärast olen ma minetanud kõik ja pean kõike risuks, et tuua kasu Kristusele. Ma tahaksin olla temas mitte oma õiguse pärast, mis tuleb seadusest, vaid selle õigusega, mis tuleb Kristusesse uskumise läbi, õigusega, mille Jumal usu kaudu annab. Ma tahan tunda Kristust tema ülestõusmise väes ja saada osa tema kannatustest, et ma oleksin tema sarnane surmas. Siis pääsen ehk minagi surnuist ülestõusmisse. Ei, sugugi mitte et ma selle oleksin juba ära teeninud või oleksin täiuslik, vaid ma püüan seda saavutada nii, nagu Kristus on nüüd mind endale võitnud. Vennad, ma ei arva, et ülestõusmine mul juba käes on, kuid ühte ma ütlen: ma unustan selle, mis jääb mu selja taha, ja olen suunatud eeloleva poole: ma püüdlen eesmärgi poole, sirutan end taevase kutsumuse autasu järele, mille Jumal meile Kristuses Jeesuses on kinkinud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jl 2:13)

Pöörduge Issanda, oma Jumala poole,
sest tema on armuline ja halastaja.

(Evangeelium Jh 8:1-11)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal läks Jeesus üles Õlimäele, kuid varahommikul tuli ta jälle templisse. Ja rahvas kogunes tema juurde ja ta võttis istet ning hakkas neid õpetama. Siis aga tõid kirjatundjad ja variserid tema juurde naise, kes oli tabatud abielurikkumiselt. Ja nad panid ta keskele seisma ja ütlesid: “Õpetaja, see naine tabati abielurikkumise teo pealt. Mooses on oma seaduses käskinud niisugused kividega surnuks visata. Mida ütled selle kohta sina?” Nad rääkisid nõnda tema proovile panemiseks, et neil oleks põhjust teda süüdistada.

Aga Jeesus oli kummargil ja kirjutas sõrmega maa peale. Ning kui nad talle oma küsimusega peale käisid, ajas ta end sirgu ja ütles neile: “Kes teie seast on patuta, see olgu esimene tema pihta kivi viskama.” Ja ta kummardus jälle ja kirjutas maa peale. Aga kui nemad tema sõnu kuulsid, hakkasid nad lahkuma alates vanematest, kohale jäid üksnes Jeesus ja naine, kes seisis keskel. Siis ajas Jeesus end sirgu ja ütles talle: “Naine, kus nad kõik on? Kas pole kedagi, kes oleks sind hukka mõistnud?” Naine vastas: “Mitte kedagi, Issand.” Jeesus ütles talle: “Ega siis minagi sind hukka mõista, mine ja

ära enam tee pattu.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui me uurime ajalugu, siis paneme tähele, et suur osa sõdadest on alanud provokatsiooniga. See tähendab, kavatsetavat pealetungi on õigustatud vaenlase reeturliku rünnakuga, mis on aga tegelikult olnud pealetungija enda organiseeritud.

Kõikide sõdade puhul on objektiivset informatsiooni väga raske saada, kuna mõlemalt sõdivalt poolelt laekuvad teated on enamasti propaganda, mitte neutraalne faktide edastamine. Soovivad ju kõik vaenuosalised näidata end tegelikkusest paremana.

Kahjuks ei ole see taktika olnud võõras ka religioonidele, kes on tihti üritatanud näidata ennast paremas valguses kui teiseusulisi, levitada nende kohta pahatahtlikke ja õigustamatuid valesid. Seega tuleb olla tähelepanelik, sest kui me oleme liiga kergeusklikud ega võta kokku oma julgust näha läbi ilmseid provokatsioone, siis tuleb meil selle eest kunagi vastutada. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui me vaatame teledebatte, siis võib kodus tugitoolis istujal jääda mulje, nagu toimuks diskussioon ainult ekraani teisel poolel, studios. Kui me nii arvame, siis ei anna me endale aru, kui tähtsaks osaks igast avalikust esinemisest on publik, see tähendab meie, kes me seda eemalt jälgime. Nii võib meil jääda kahe silma vahele, et opositsiooni esindajal, eksperdil või spetsialistil, kes saatesse on kutsutud, ei lasta üldse rääkida või lõigatakse tema jutust välja kõik need osad, mis infokanali toimetajatele, omanikele või neid suunavatele poliitilisele jõududele ei sobi. Ebasobivate isikute kohta avaldatakse lauslaimu, või esitatakse raskeid süüdistusi küsimuse vormis, et vältida kohtussekaebamist. See kõik kuulub igapäevaselt poliitika juurde.

Umbes samasuguse olukorra leiame eest tänasest evangeeliumist. Jeesus oli templis ja õpetas rahvast – kas oleks olnud võimalik leida paremat momenti, et teda suure rahvasumma ees diskrediteerida. Variserid teadsid ju, et iga kohalviibija oli automaatselt sõnumi edasilevitaja. Ilmselt oli juhus neile appi tulnud, et lähiümbruses oli suure kella külge sattunud abielurikkumine. Tegelikult oli abielurikkuja kividega surnuksviskamise komme Jeesuse ajastul ammu käibelt kadunud, ja pealegi nägi Moosese seadus ette mõlema abielurikkuja karistamist. Jeesuse ette toodi aga ainult naine.

Provokatsioon oli hästi organiseeritud: variserid olid kindlad, et ükskõik mida Jeesus tolle naise kohta ütleks, saaksid nad selle otsekohe vaidlustada. Kividega surnuksviskamise kombe taaselustamist oleks peetud liigseks ranguseks, ja see oleks pööranud suurema osa juudi rahvast Jeesuse vastu. Teisalt, kui Jeesus oleks oma vastuses käsitlenud ainult abielurikkujat ja andnud talle andeks, siis oleks saanud talle ette heita kombelõtvuse kaitsmist ja pattude õigustamist. Kuid Jeesuse vastus oli lausa geniaalne: ta pööras variseride küsimuse etteheiteks nende eneste vastu, ja seadis lisaks küsimuse alla, missuguse õigusega tõstsid nemad end kohtumõistja rolli, kuigi nad ise olid patused ja tegelikult veel palju patusemadki kui too abielurikkuja naine. Variseridele tuli see ootamatult ning rahva ees rumalaks jäid lõpuks nemad, mitte Jeesus.

Tänapäeva kontekstis on see väga ajakohane võrdpilt, sest me paneme tähele, kuidas ajakirjanikud on vähehaaval muutunud järjest rohkem propagandistideks, kes ei vahenda enam informatsiooni neutraalselt positsioonilt, vaid segavad sellesse ka omaenda või oma tööandjate hinnangu. Vahel alandutakse koguni lauslaimu ja faktide moonutamiseni, et lasta oma poliitilisi või moraalseid oponente paista halvas valguses.

Sellepärast tuleb meil võtta Jeesusest eeskujuna ning märgata nii kirjalikku kui visuaalset meediat tarbides mitte ainult seda, millest ja kuidas kirjutatakse, kes on kus midagi teinud. Kahjuks tuleb üha rohkem silmas pidada ka seda, kes on ajakirjanik, kes infot vahendab, missugustel motiividel ta tegutseb, missugused on tema enda või tema rahastajate huvid, missuguse idee propagandistina ta esineb.

Armsad õed ja vennad, kindlasti saavad laimajad, provokaatorid ja valetajad karistuse oma tegude järgi. Aga meile on see väike lohutus, sest meid endid võidakse karistatada meie kergeusklikkuse pärast, et me ei ole viitsinud analüüsida maailma enda ümber ega ole andnud endale aru, et ka sellega me toidame kurjust. Aamen.